

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Ducháčka a soudců JUDr. Ivy Trávníčkové, Ph.D., a Mgr. Lukáše Páchy ve věci žalobce [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem ve [REDAKCE], [REDAKCE] zast. JUDr. Vladimírem Krejčím, advokátem se sídlem v Pardubicích, Sukova 1260, proti žalovanému **VÁGNER CARGO, s.r.o.**, se sídlem v Srchu, K Barochu 310, IČ 27548473, **o zaplacení 2.362,50 EUR, o vydání předběžného opatření**, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 14.10.2011, č.j. 118C 141/2011-41, **t a k t o :**

Usnesení okresního soudu se **z r u š u j e** a věc se tomuto soudu **v r a c í** k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud zamítl návrh žalobce na vydání předběžného opatření, kterým se domáhal uložení povinnosti [REDAKCE], spočívající ve formě zákazu provádění na základě pokynů majitele účtu č. [REDAKCE] a pokynů dalších k tomu oprávněných osob výplaty a převodu finančních prostředků na tomto účtu uložených tak, aby zůstatek na tomto účtu nebyl nižší, než částka 94.973,- Kč.

Rozhodl tak o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření, který byl učiněn v průběhu řízení o zaplacení 2.362,50 EUR. Žalobce v tomto řízení tvrdí, že jeho bývalý zaměstnavatel mu neproplatil cestovní náhrady ve formě zahraničního stravného ve výši této částky.

Návrh na vydání předběžného opatření byl odůvodněn tím, že žalovaný, případně osoby jednající za žalovaného a rovněž za jeho dřívějšího zaměstnavatele - společnost VÁGNER GROUP, s.r.o., jednájí tak, aby nebyli povinni nárok žalobce uspokojit. Žalovaný by tak mohl ze dne na den převést svá aktiva, zakázky i příjmy z nich plynoucí na nový podnikatelský subjekt a uspokojení žalované pohledávky žalobce zmařit. Ostatně to se fakticky stalo u předcházejícího zaměstnavatele žalobce společnosti VÁGNER GROUP, s.r.o., která je v současné době v insolvenční dlužnické situaci v důsledku neplnění svých splatných závazků. Spis je veden u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp.zn. [REDAKCE]. Připomíná rovněž jednání žalovaného, který tvrdí, že žalovaný nárok žalobce uspokojil dne 22.4.2011, a to vyšší částkou, než žalobce požadoval. Přitom v tu dobu žalobce stravné ještě nevyúčtoval a byl následně o vyúčtování ze strany žalovaného žádán. Je tedy patrné, že žalovaný svá tvrzení opírá o nepravdivé listiny, a to rovněž podporuje obavu žalobce o tom, že žalovaný bude jednat tak, aby nárok žalobce nemusel uspokojit.

Okresní soud však neshledal podmínky pro vydání předběžného opatření. Žalobce prokázal pouze existenci zahájeného nalézacího řízení o zaplacení zahraničního stravného a neprokázal existenci obavy, že by případný výkon soudního rozhodnutí mohl být

ohrožen, když nejen nedoložil, ale ani netvrdil skutečnosti, ze kterých by bylo možné dovodit, že žalovaný činí nějaké konkrétní úkony, které by směřovaly ke zmenšení majetku žalovaného. K osvědčení obavy nepostačuje zjištění, že jiná obchodní společnost (VÁGNER GROUP, s.r.o.), ve které byl po určitou dobu [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE], je v současné době v insolvenční a je na ni prohlášen konkurz. Současným jednatelem a společníkem žalované společnosti je totiž již jiná osoba, která žádnou majetkovou účast ve společnosti VÁGNER GROUP, s.r.o., nikdy neměla.

Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání. Zopakoval svoji argumentaci, dle které považuje svůj žalobní nárok vůči žalované společnosti za důvodný, jakož i o jednání žalovaného, které dle přesvědčení žalobce má vést k tomu, aby žalovaný nemusel nárok žalobce uspokojit. Nesouhlasí s výkladem okresního soudu o tom, že podmínkou pro nařízení předběžného opatření je prokázání konkrétního kroku žalovaného, který směřuje k znemožnění uspokojení nároku žalobce. Ohrožení budoucího výkonu rozhodnutí spatřuje žalobce v obavě z účelových postupů žalovaného, které obšírně popsal v žalobě a v návrhu na vydání předběžného opatření. Pokud tak žalovaný učinil ještě před zahájením řízení, pak o to více je pravděpodobná úvaha, že tak bude činit poté, co mu bude ve věci doručena žaloba. Přitom žalovaný je schopen znemožnit uspokojení nároku žalobce ve velmi krátké době, neboť provozuje mezinárodní kamionovou dopravu, automobily má na leasing a převod finančních prostředků z účtu žalovaného na jiný účet je záležitostí jednoho dne. Ostatně takto již osoby stojící za žalovanou společností učinily v minulosti. Připomíná konstrukci předběžného opatření, popsanou ostatně i judikatuře Ústavního soudu ČR, že předběžným opatřením není prejudikován konečný výsledek sporu, avšak zajišťuje se jím, aby konečné rozhodnutí mohlo mít vůbec reálný význam. K ochraně oprávněných zájmů žalované společnosti pak žalobce skládá jako zálohu na případnou náhradu škody jistotu. Ze všech uvedených důvodů navrhuje změnu napadeného usnesení a nařízení předběžného opatření.

Odvolání je důvodné.

Podmínkou pro nařízení předběžného opatření je v daném případě prokázání obavy, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen a jestliže budou alespoň osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením (viz § 75c odst. 1 písm. a/ ve spojení s ust. § 102 odst. 3 o.s.ř.). Předběžným opatřením může být mimo jiné uloženo to, aby účastník, případně třetí osoba nenakládala s určitými věcmi nebo právy (viz § 76 odst. 1 písm. e/ a § 76 odst. 2 o.s.ř.).

Žalobce podal řádný návrh na vydání předběžného opatření a složil požadovanou jistotu ve smyslu ust. § 75b o.s.ř. Dále prokázal vedení soudního řízení vůči žalované společnosti, jakož i to, že tato společnost zasílala žalobci ze shora označeného účtu u [REDAKCE], výplatu mzdy s tím, že tento účet byl označován za účet žalované společnosti.

Pro úspěch se svým návrhem tak žalobce musel v neposlední řadě prokázat, že je tu obava z ohrožení budoucího výkonu soudního rozhodnutí.

Občanský soudní řád vyžaduje prokázání obavy z ohrožení budoucího výkonu rozhodnutí, nicméně z povahy předběžného opatření, kdy nelze předpokládat vedení standardního dokazování, je zřejmé, že onu obavu z ohrožení budoucího výkonu rozhodnutí nemůže žalobce prokázat bez jakýchkoliv pochybností. To nejen proto, že před nařízením předběžného opatření neprobíhá jednání, ale i pro takovou potřebu nebude vždy k dispozici přímý důkaz a je tak třeba vyhodnotit širší okruh okolností. Přitom nelze přehlížet ani to, že současná platná právní úprava předpokládá pro vydání předběžného opatření složení jistoty dle § 75b o.s.ř., jejímž smyslem je zajištění nároku na případnou náhradu škody nebo jiné újmy, která by mohla vzniknout následkem nařízení předběžného opatření jiným účastníkům řízení než žalobci nebo třetím osobám.

K této souvislosti žalobce prokázal, že byl zaměstnán u společnosti VÁGNER GROUP, s.r.o., jako [redacted] mezinárodní kamionové dopravy. Dne 7.2.2011 zde ukončil pracovní poměr dohodou a následující den nastoupil do pracovního poměru u společnosti VÁGNER CARGO, s.r.o., kde jeho pracovní poměr trval do 2.5.2011. Obě společnosti jsou propojeny osobou [redacted], nar. [redacted]. Společnost VÁGNER GROUP, s.r.o., je v současné době v konkurzu. Nelze přehlédnout to, že žalobce fakticky kontinuálně vykonával totožnou práci, avšak postupně u dvou zaměstnavatelů. U prvního zaměstnavatele přitom došlo k ukončení pracovního poměru v době krátce před zahájením insolvenčního řízení (25.2.2011). S ohledem na personální propojení obou zaměstnavatelů a skutečnost, že žalobce již následující den uzavřel novou pracovní smlouvu se nabízí úvaha, že tak bylo učiněno se záměrem pokračovat v obdobném podnikání, i když na původního zaměstnavatele žalobce bude prohlášen konkurz, což typově přináší stav, kdy jsou pohledávky věřitelů uspokojeny pouze v malém rozsahu. Takové jednání, dle názoru odvolacího soudu, prokazuje obavu, že by k obdobnému jednání mohlo dojít i v budoucnu a tím k znemožnění uspokojení případné pohledávky žalobce. Je pak účelem předběžného opatření nastolit takový stav, který zajistí žalobci reálné uspokojení případně přiznané pohledávky vůči žalovanému. Není tak potřeba prokazovat konkrétní úkon, který by již měl směřovat k znemožnění uspokojení nároku žalobce a je možné nařídit předběžné opatření tehdy, pokud bude prokázána obava, že by tímto způsobem mohla žalovaná společnost v budoucnu postupovat. V kontextu jednání zmiňovaného žalobcem v jeho návrhu na vydání předběžného opatření lze tak mít takovouto obavu za prokázanou a tedy za naplněné podmínky pro vydání předběžného opatření.

Odvolací soud však nemohl změnit usnesení okresního soudu a požadované předběžné opatření nařídit. Bylo by to totiž v rozporu se zásadou rovnosti účastníků řízení o předběžném opatření. Tak jak již uvedl Ústavní soud ČR ve svém nálezu ze dne 7.6.2011, sp.zn. III. ÚS 205/11, musí být i v řízení o předběžném opatření dotčenému účastníkovi (v daném případě žalovanému) dán skutečný procesní prostor pro uplatnění jeho práv, aniž by tím byl současně dotčen účel předběžného opatření. Není přípustné, aby se žalovaná společnost o nařízeném předběžném opatření dozvěděla až z rozhodnutí odvolacího soudu a neměla možnost svá práva uplatnit v řízení, neboť takové rozhodnutí by již bylo konečné. Adekvátním procesním prostředkem je tak v daném případě zrušení usnesení okresního soudu, vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení s tím, že s ohledem na odůvodnění usnesení odvolacího soudu okresní soud ve věci opětovně rozhodne a proti případně nařízenému předběžnému opatření bude žalované společnosti umožněno uplatnit

svoji obranu v rámci následného odvolacího řízení. Tím bude vytvořen prostor pro ochranu práv žalovaného i v tomto řízení.

Z těchto důvodů přistoupil odvolací soud ke zrušení usnesení okresního soudu dle ust. § 219a o.s.ř., s přihlédnutím k závěrům citovaného rozhodnutí Ústavního soudu.

O náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí ve věci samé dle § 145 o.s.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

V Pardubicích dne 11. ledna 2012

Mgr. Jan Ducháček, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

